

Despre destinul manuscriselor în Țara Sfântă

Scris de Valentin-Claudiu I. DOBRE
Joi, 10 Februarie 2022 14:20 -

Despre destinul manuscriselor în Țara Sfântă aflăm tot pe site-ul wordpress unde poeta de limbă română, muziciana și ingineră Bianca M. mărturisește în versuri:

<Aș putea să rup toate manuscrisele/ Aruncate în valiza cea mare din mansardă, / Ușurând viața copiilor mei / Și, mai ales, a nepoților mei./ Care nu citesc românește>.

<Aș putea compune –dinnou- / Mici piese pentru vioară / Dacă ar ține măcar unul dintre cei șapte nepoți / Vioara visurilor mele / Pe umărul drept al muzicalității !>.

O rugăm frumos: Nu le aruncați ! Se pot pune pe foc să ardă. Doar că în Israel e prea cald să ardă pe foc. Există vreo secție a Institutului Cultural în Tel Aviv ? Are vreun sens să le recuperăm pentru închisorile manuscriselor de la Biblioteca Națională a României ori de la Biblioteca Academiei ? La ce bun ? Poemele poate, dar muzica o fi în ebraică, la ce bun, la ce bun, la ce bun ? Nimic n-are valoare, oricum cândva se va termina. Nu ? Apoi, nu sunt pe un site, care, după ce va fi de vânzare, va reseta toate informațiile ? La ce bun ? Spuneți-mi D-stră !?

Domnul Raul Anchel a tipărit 11 volume, spunând că a vândut cca. 1000 de exemplare. Deci 90,909 exemplare per carte. Un sportiv ține prelegeri despre cum să scrii o sută de cărți. Poate ne spune cum să se vândă 100 de exemplare dintr-o carte !

Scris pro-bono astăzi douăzecișitri ianuarie douămii douăzeci și doi, toujours pro-bono bono și trimis la sighet-online.

Scris de Gheorghita N. Dobre și Valentin-Claudiu I. Dobre din surse scrise și internet